

เอ็ม.เอ็น.มานวিকা ตัวเอนที่ไม่เคยล้ม

Manawika

MN Manawika คือฟอนต์ไทยตัวเอน
เส้นหนักเบาที่มีต้นตระกูลมาจาก
แบบอักษรลอกชื่อ “มานวিকা”

Towards the end of his prolific career, Manop Srisomporn came up with a graceful display font called Manawika. Originally marketed as a burnish-transfer font by Mecanorma, it was subsequently turned into PostScript type and renamed as EAC Manawika. The font's most distinctive feature is its terminal loops whose shapes resemble rounded hooks rather than the conventional circllets. Together with its thick and thin strokes and a slight slant, the face imparts casual sophistication and refinement. Only a single Regular style was available.

EAC Manawika's popularity in the graphic design circle led the Thai printing industry to commission a modification of the font to the Unicode format. The modified font, called TF Manawika, was distributed for free public use.

The TF makeover, however, has failed to include features that had been lacking in the original design; namely Thai numerals and the entire Latin character set. The DB foundry has thus sought to provide the previously missing characters in its efforts for further commercial development of the font with the expressed consent of Manop Srisomporn, the original designer. The expanded family of the font now contains four styles: Regular, Light, Bold and Shadow, and is given the name MN Manawika.

MN Manawika is named after the designer's daughter, and prefixed with his initials.

ก่อนเข้าสู่ยุคตัวเรียงพิมพ์คอมพิวเตอร์ (ระบบเรียงพิมพ์
ด้วยแสง) ของไทยนั้น แผ่นอักษรลอกยังถือเป็นทางเลือกที่
นิยมกันอยู่เวลาต้องการตัวคิสเพลย์ที่แปลกตาไปจากตัวเรียง
พิมพ์ตะกั่ว, รวดเร็ว และประณีตกว่าประดิษฐ์เอง. มานวিকা
เป็นแบบอักษรลอกผลงานยุคท้ายๆ ของ อ.มานพ ศรีสมพร
ก่อนผันตัวเองไปพัฒนาตัวพิมพ์ระบบอื่นๆ ทั้งตัวเรียงคอมพิวเตอร์
ไปจนถึงฟอนต์ดิจิทัลยุคแรกที่เป็น PostScript.

เป็นโชคดีของวงการออกแบบไทยที่ได้นักประดิษฐ์อักษร
มือฉกาจยุคเก่าที่ “โปร่งใส” กับเทคโนโลยียุคใหม่อย่าง
อ.มานพ ทำให้แบบตัวพิมพ์เก่าๆ รวมทั้งผลงานอักษรประดิษฐ์
ของท่านเองได้กลับมาผงาดในโลกยุคใหม่ด้วยฝีมือการอนุรักษ์
ของท่าน. หนึ่งในจำนวนที่ว่านี้คือฟอนต์ชื่อ EAC Manawika
ที่สร้างมาจากแบบอักษรลอกชื่อ “มานวিকা” ชื่อของลูกสาว
ท่านนั่นเอง.

๑๒๓๔

น
ม

ลักษณะเด่นของมานวিকাคือเป็นแบบอักษรเอนที่เส้น
หนักเบามีน้ำหนักแตกต่างกันมากคล้าย Bodoni แม้แต่ส่วนหัว
อักษรทั่วไป และขมวดม้วนของตัว น, ม ที่เป็นรูปโค้งงอ
ก็เป็นการเลียนแบบมาจากตัวสคริปที่ทำงานองเดียวกับ Bodoni
Italic เพียงแต่มานวিকা คัดขีด serif ออกไปเท่านั้น.
เส้นรายละเอียดภายในลำตัว เช่น ส่วนหัวและคอของอักษร
ค, ค หรือขมวดกลางของ ฎ, ฏ ถูกออกแบบไว้ให้บาง คงทิ้งไว้
แต่เส้นหน้าเส้นหลังของอักษรให้เข้มจัด จึงดูอ่อนหวานแต่
ไม่อ่อนแอ.

EAC Manawika เป็นที่นิยมใช้เรื่อยมาตลอดยุคฟอนต์
PostScript ความเป็น Timeless Script ของมันทำให้กลายเป็นหนึ่งในจำนวนฟอนต์ที่วงการอุตสาหกรรมการพิมพ์ของ
ไทยลงขันจ้างคนอนุรักษ์เป็น Unicode ชื่อ TF Manawika
เพื่อแจกใช้ฟรี.

อย่างไรก็ตาม TF Manawika กลับไม่ได้พัฒนาไปจาก
EAC Manawika ต้นตำรับเท่าที่ควร. กล่าวคือ ตัวเลขไทย
และอักษรโรมันที่ อ.มานพ ไม่มีเวลาทำให้สมบูรณ์ก็ยังคง
ปล่อยไว้เช่นนั้น. ชุดตัวเลขไทยเป็นการยืมจากแบบชุดอื่นที่
ท่านทำไว้มาใส่ (คล้ายตัวเลขไทยใน DB Narai ที่เอาของ
DB Pramote มาใส่ จึงไม่ดูขลังโบราณแบบ ผ.ศ.แท้ๆ)
และแบบอักษรโรมันก็เป็นชนิดมี Serif (อักษรไทยของ EAC
Manawika ไม่มี Serif). ใน TF Manawika ยังคงใช้เลขไทย
ดั้งเดิมจากต้นแบบ PostScript ส่วนอักษรโรมันถึงจะพยายาม
หาตัวใหม่มาใส่จัดมุมเอนให้เท่ากับอักษรไทย (ดีกว่าชุด
PostScript ที่เอนมากกว่าตัวไทย) แต่ขนาดยังเล็กไม่ได้ส่วน
กับอักษรไทย และยังคงเป็นแบบมี Serif อยู่ดี. ประกอบกับ
ความจำกัดที่คงมีอยู่เพียงสโตร์เดียว (เหมือนแผ่นอักษรลอก
เดิม) ทำให้ผมเห็นลู่ทางที่จะพัฒนาเชิงพาณิชย์ได้ จึงขอ
อนุญาต อ.มานพ ผู้ออกแบบมาทำขายเป็นลิขสิทธิ์ร่วม.

เปรียบเทียบอักษรไทย-ลาติน ระหว่างมานวिकाทั้ง 3 ฟอนต์

EAC Manawika	เอน Italic	เอนคนละมุม
TF Manawika	เอน Italic	เอนมุมเดียวกัน แต่อักษรลาตินมี Serif และตัวขนาดเล็กเกิน ไม่เข้าชุดกับไทย
MN Manawika	เอน Italic	กลมกลืนกัน

